

Νεομάρτυς Νικόλαος εν Βουνένοις

/ [Γνώμες](#)

- Γράφει ο Παναγιώτης Μυργιώτης

Τις πρώτες ημέρες του Μαΐου με την ανθισμένη φύση την πλημμυρισμένη από μυρωδιές λουλουδιών και υπέροχων τριαντάφυλλων και υπό την χάρη του Χριστός Ανέστη η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει την 9η του μηνός τρεις μεγάλους Αγίους τον Χριστόφορο, τον Προφήτη Ησαΐα και τον Άγιο Νικόλαο τον Νέο ή τον εν Βουνένοις.

Εις το κείμενο αυτό θα αναφερθούμε, εν συντομία, εις τον βίο και την παρακαταθήκη του Αγίου Νικολάου του Νέου.

Ο Νικόλαος γεννήθηκε από γονείς ευλαβείς και ενάρετους στα μέρη της Ανατολής. Από μικρός φανέρωσε την κλίση του προς το αγαθόν, αποφεύγοντας την συναναστροφή με συνομηλικούς τουθρασείς και επιδίωκε την συντροφιά ενάρετων ενηλίκων. Η φήμη του ως ενάρετου και αγαθού ανθρώπου έφθασε στα αυτιά του αυτοκράτορα, ο οποίος τον διόρισε Δούκα αφού πρώτα τον γνώρισε από κοντά. Οι αρμοδιότητες του Νικολάου ήταν να εκπαιδεύει και να διατηρεί τους στρατιώτες του αξιόμαχους. Δεν παρέλειπε να τους μιλάει για τον Χριστό και να διδάσκει την

αγάπη και την δικαιοσύνη για όλους τους ανθρώπους.

Η αυτοκρατορία εκτός από τους εξωτερικούς εχθρούς είχε να αντιμετωπίσει και εσωτερικές εξεγέρσεις. Σε μια εξέγερση των Θεσσαλών ο Αυτοκράτορας στέλνει τον Νικόλαο και τους στρατιώτες του. Χύθηκε άδικα ανθρώπινο αίμα για να παταχτεί η εξέγερση. Ακολουθώντας στάλθηκε στη Θεσσαλονίκη με άλλους τοπάρχες με τους στρατιώτες των για να καταστείλουν εξέγερση, πράγμα που πέτυχαν.

Η ευαίσθητη χριστιανική του καρδιά τον οδήγησε στην σκέψη, μήπως χάσει τη ζωή του πρόωρα πριν είναι έτοιμος για το αιώνιο ταξίδι και πήρε την απόφαση να μονάσει. Με συνοδεία δώδεκα στρατιωτών του αποσύρεται στα Βούνενα της Θεσσαλίας, όπου μόναζαν αρκετοί ενάρετοι μοναχοί, ζώντας με νηστεία, προσευχή και πνευματικές ασκήσεις.

Οι Άβαροι καταφθάνουν στην Θεσσαλία κυριεύουν την Λάρισα, σφάζουν λεηλατούν και εξαναγκάζουν χριστιανούς να προσκυνήσουν τα είδωλα. Αρκετοί Χριστιανοί δεν απαρνούνται τον Αληθινό Θεό και Σωτήρα και υπομένουν μύρια βασανιστήρια και, τέλος, τον στέφανο της αιωνίου Ζωής.

Όταν συμβαίνουν αυτά ο μακάριος Νικόλαος και οι δώδεκα συμοναστές του Γρηγόριος, Αρμόδιος, Ιωάννης, Δημήτριος, Μιχαήλ, Ακίνδυνος, Θεόδωρος, Παγκράτιος, Πανταλέων, Αιμιλιανός και Ναούδιος βρίσκονται στην σκήτη της Βουνένης. φθάνουν στα Βούνενα και συλλαμβάνουν τον Νικόλαο και τους στρατιώτες του.

Ένα βράδυ την ώρα της προσευχής εμφανίζεται Άγγελος Κυρίου και τους λέγει «Ετοιμαστείτε να σταθείτε γενναίοι, διότι εις ολίγας ημέρας μέλλει να μαρτυρήσετε, δια να λάβετε τα βραβεία και τους στεφάνους της αθλήσεως και ούτω να κληρονομήσετε την Ουράνιον Βασιλεία» Ακούγοντας αυτά εχάρησαν και με μεγαλύτερο ζήλο συνέχισαν τον ασκητικό αγώνα.

Μετά από μερικές ημέρες έμαθαν οι βάρβαροι Άβαροι ότι στο έβουνό των Βουνένων υπάρχουν ασκητές προσκυνούντες ακατάπαυστα και δοξολογούντες τον Χριστό και έσπευσαν να τους φονεύσουν. Ο μακάριος Νικόλαος συμβούλεψε τους αδελφούς και συνασκητές του λέγοντας «Μη φοβηθώμεν, αδελφοί, τον πρόσκαιρον θάνατον, ούτε να δειλιάσωμεν, διότι, τώρα ήλθεν η ώρα να δείξωμεν την ανδρείαν μας και να κληρονομήσωμεν, με μικράν και ολίγην τιμωρίαν, παντοτεινήν και αιωνίαν ανάπαυσιν»..

Αυτά και άλλα παρόμοια έλεγε ο Άγιος προς ενίσχυση των αδελφών και καταφθάνουν ως θηρία ανήμερα οι Άβαροι τιμωρούν αυτούς ανηλεώς και ασπλάχνως με ραβδισμούς, στρεβλώσεις και με άλλα βασανιστήρια. Οι μακάριοι

γενναίως επέμειναν τα βασανιστήρια και δεν πρόδωσαν την πίστη τους και τέλος τους αποκεφάλισαν. Το Άγιο Νικόλαο βλέποντάς των νέο, ωραίο και γενναίο δεν τον πείραξαν αλλά, προσπάθησαν με λόγια και κολακείες να τον αλλαξοπιστήσουν. Δεν υπολογίσανε σωστά, Ούτε κατ ελάχιστον δείλιασε ο Νικόλαος και με θάρρος τους απαντούσε «Εγώ δεν είμαι μωρόν παιδίον, δια να απατηθώ και να αρνηθώ τον αληθή Θεό, όστις με έπλασε και να προσκυνήσω είδωλα κωφά και αναίσθητα. Αλλά καθώς εξ αρχής ήμουν ευσεβής Ορθόδοξος Χριστιανός, ούτω θέλω παραμείνει έως ότου παραδώσω την ψυχή μου εις τας αχράντους χείρας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, τον οποίον, ως Θεόν αληθινόν και Σωτήρα μου, προσκυνώ, λατρεύω και σέβομαι και για την αγάπη Του μεγάληπροθυμία αισθάνομαι και πόθο να χύσω το αίμα μου. Τους δε δικούς σας θεούς καταφρονώ και ατιμάζω, επειδή είναι λίθοι και ξύλα αναίσθητα ή άλλη τις ύλη ευτελής και άχρηστος».

Οι βάρβαροι συνεχίζουν τις κολακείες και τις πιέσεις λέγοντας ότι ο Χριστός δεν θα τον βοηθήσει και εάν γίνει συγκοινωνός και ομόγνωμος με αυτούς δεν θα στερηθεί την γλυκύτατη τούτη ζωή με πολλά βάσανα. Ο Άγιος απαντά «Αυτά τα οποία απειλείτε να μου κάνετε επιθυμώ πολύ να τα δοκιμάσω, διότι, εάν με χωρίσετε από την ματαίαν και πρόσκαιρον τούτην ζωήν, προσφέρετε εις εμέ Βασιλείανουράνιον και ζωήνατελεύτητον, ώστε να συνδοξάζομαι αιωνίως με τον Χριστόν μου και να απολαμβάνω εις τον Παράδεισων χαράς ανεκλάλητου, ευφροσύνης και αγαλλιάσεως».

Διαπίστωσαν οι βάρβαροι ότι ο Άγιος δεν αλλάζει πίστη και άρχισαν τα φρικτά βασανιστήρια. Ο Άγιος υπέμεινε γενναίως και προσευχόμενος έλεγε »Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον» (ψαλμός λθ΄2) .Έδινε την εντύπωση ότι άλλος εδέχετο τα βασανιστήρια και όχι αυτός. Τέλος τον έστησαν στον κορμό ενός δένδρου και τον λόγχευσαν, ακούοντες από αυτόν τούτα, μεταξύ άλλων, λόγια «όσα κακά κάμνετε εις εμέ, τόσους στεφάνους μου πλέκετε. Ο δε Κύριός μου Ιησούς Χριστός παρίσταται βοηθός μου και μου ελαφρύνει την τιμωρία, ώστε ουδέ πόνοτινα να αισθάνομαι».

Αφού άκουσαν την γενναία απόφαση του Αγίου να παραμείνει στρατιώτης του Δεσπότη Χριστού τον αποκεφάλισαν. Το μαρτυρικό αίμα του Νικολάου πότισε την θεσσαλική γη. Ήταν εννέα Μαΐου του 720 μ. Χ. και ο μακάριος Νικόλαος έλαβε τον στέφανο της μαρτυρικής δόξης και πρεσβεύει στον θρόνο του Θεού να μας ελεήσει και να μας συγχωρέσει.

Το λείψανο του αγίου έμεινε άταφο και αναλλοίωτο για πολλά χρόνια και βρέθηκε κατά τρόπο θαυματουργικό. Εις τα μέρη της Ανατολής, όπου γεννήθηκε ο Άγιος υπήρξε πλούσιος άρχοντας που αρρώστησε από σπάνια αρρώστια, την λώβη. Ξόδεψε πάρα πολλά χρήματα αλλά μάταια. Ένα βράδυ στο όνειρό του, εμφανίζεται

ο Άγιος και του λέγει να πάει στο βουνό των Βουνένων να βρεις το λείψανό μου και εκεί θα βρεις την υγεία σου. Έτσι και έγινε. Ο άρχοντας έκτισε ναό προς τιμή και ευχαριστία του Αγίου.

Το θαύμα αυτό έγινε γνωστό σε Ανατολή και Δύση και πολλοί πήγαιναν στο τάφο του Αγίου και εύρισκαν την υγεία τους. Ο μάρτυρας Άγιος Νικόλαος πολλά θαύματα έκανε και συνεχίζει να κάνει σε όσους με πίστη και ελπίδα επικαλούνται την πρεσβεία του στον θρόνο του Θεού.